

nu tillade mig at reasumere min Mening derhen, at jeg med Hensyn til de forskjellige Ændringsforslag aldeles skal henstille, hvilket af samme Thinget vil vedtage, idet jeg dog ikke finder mig foranlediget til med nogen Styrke at vende tilbage til mit oprindelige Lovudkast af de Grunde, som jeg har antydet, nemlig af Hensyn haade til Landstinget og til Rigsraadet, derimod haaber jeg, at man ikke vil forkaste Sagen heel og helten, da jeg ikke har hørt nogen Udtalelse imod, at Tanken er sund og naturlig, men at man vil vedtage, hvad Landstinget har foreslaaet, eller det Forslag, hvorom der dernæst har været Tale. Jeg vil da forbeholde mig til tredie Behandling at stille et Ændringsforslag, der vil gaae ud paa, at det tillades mig blandt Underviisningsgjenstandene at optage det Manglende; naturligtvis følger dermed ingen anden Bevilning end det Tilskud, man med Hensyn til en Gartner allerede vil give. Skulde jeg ansee det for at være for lille, staaer det mig frit for til tredie Behandling at give Thinget Leilighed til at vedtage et noget forøget Tilskud og navnlig dermed at forbinde, hvad jeg anseer nødvendigt, en Frioblig paa selve Skolen.

Forsikring: Hvad den ærede Minister nævnte sidst, nemlig Frioblig paa Skolen, staaer i Forbindelse med Forslaget, men ikke nogen anden end den, som den botaniske Assistent har for Diebliffet.

J. J. Christensen: Jeg anerkjender den Kjærlighed til Danskheden, som det ærede Medlem for Bornholm (Rosfod) har, men naar han ved sit Ændringsforslag vil have indført i Loven: „Saavel ved Underviisningen som ved Prøverne bruges „alene“ det danske Sprog“, maa jeg gjøre opmærksom paa, at det danske Sprog er faa blandet med fremmede Ord, at jeg troer, det vil være umuligt for Lærerne ganske at undgaae dem. Naar man skal holde sig til Ændringsforslagets strenge Ordlyd i den Henseende, troer jeg, at vi ved at vedtage dette ville bestemme Noget, som det vilde være umuligt for Lærerne ganske at efterkomme.

Indenrigsministeren: Jeg glemte for at omtale det Forslag, som nu er blevet berørt.

Jeg anseer dets Vedtagelse for at være aldeles unødvendig og haaber ogsaa deri at finde Medhold hos det ærede Thing, thi det er en Selvfølge, at Underviisningen paa Landbohøjskolen meddeles i det danske Sprog. Jeg veed ikke, om det har været tilladt enkelte Veterinærelever fra Holsteen at anvende det tydske Sprog ved den skriftlige Prøve, men dette er i ethvert Tilfælde en Humanitetsgag, som ikke vedkommer Skolens Stilling, thi at Underviisningen der foregaaer paa Dansk, er en Selvfølge. Ved den Ordning, jeg har tænkt mig efter den beshynderlige Skæbnens Omtumling, mit Lovforslag har haft, vil der ikke være Tale om at forlægge Forstexamen til Landbohøjskolen, og Spørgsmaalet om, hvorvidt Eleverne skulde kunne examineres paa Tydsk, vil altsaa ikke have nogen praktisk Betydning.

Rosfod: Jeg skal blot bemærke, at jeg slet ikke har stillet mit Forslag for at antyde, at det nu var Tilfældet, at man ved Underviisningen ikke alene brugte det danske Sprog, men jeg forudsatte, at det kunde flyde af Tilskudet fra de fælles Finantser, at vi ogsaa skulde have et fælles Sprog, og det var det, jeg vilde stille denne væsentlig kongerigske Værestanstalt imod. Forøvrigt troer jeg, at det har været Hensigten med Forstexamens Henlæggelse til Landbohøjskolen, at den nuværende Forstexaminationskommission i Kjøbenhavn skulde gaae ind, naar Forstunderviisningen gik over til Landbohøjskolen. Jeg finder ingen Anledning til at tage mit Forslag tilbage, da jeg haaber, at det under Nr. 2 opførte Underændringsforslag vil blive vedtaget.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af Rosenørn og Rosfod til § 1 i det under Nr. 1 af Rosfod med Flere stillede Ændringsforslag:

Efter Ordene „for Forstmand og Gartner“ udgaaer Komma og istedetfor sættes Punktum. Resten af Paragrafen udgaaer.

forkastedes med 51 Stemmer mod 9.